

CARMEN

Liaci Proceres, celsis quos classibus olim
 Portantes Victos patria ex ardente penates
 Vexit ad Euganeū melior fortuna Timauū,
 Et geminam iussit Romanis arcibus Urbem
 Condere, & æternum Phrygiæ superesse fauillæ:
 Imperio pelagi gens inclyta, cui Pater vltro
 Adriacas sua sceptrā dedit Neptunus in vndas,
 Casibus afflictæ diris succurrite genti,
 Et placidi vestræ miseras audite querelas
 Supplicis, immanes ictus, indignaque passæ
 Funera, & infanda dudum sub clade gementis.
 Qualibus horribili terræ conflata tremore
 Tempestas nostram fatis agitauerit Urbem,
 Nemo adeo ferus est, rerumque ignarus, & hospes
 Attonitas cuius non fama aduenit ad aures,
 Et lacrimis oculos non humectauit obortis.
 Tristia agebamus quartæ solemnia lucis
 Ante diem Sacro quam claudit lumine Vesper
 Conscius instructæ dapibus cælestibus olim
 Supplicijque inter celebratæ exordia Cœnæ,
 Supplicij, mortale genus, quo stirpis auitæ
 Et nostra luimus contracta piacula culpa.
 Omnibus in templis supplex Chorus, omnibus aris
 Al-

Feria
 4. maio-
 ris heb-
 domade

Alternis duræ memorabant cantibus acta
 Historiæ, fama totum celebrata per orbem,
 Vt fata Diuino proles de Semine; postquam
 Sedibus ætherium nostris mutauit Olympum,
 Ad turpes ignominias, ad verbera sæua,
 Ipsius ad mortis miro properarit amore
 Excidia, & meritas alieno crimine pœnas,
 Proditus, illusus, damnatus, diraque passus
 Vulnera, & infami sublatus in aera ligno.

*Terræ
 motus.* Cum tremere horrendum tellus: conuulsa repente
 Fundamenta quati, postesque, & summa labare
 Culmina: dissiliunt eductæ ad Sidera moles
 Tectorum, celsæque suis cum turribus arces,
 Et delubra Deum populo distenta frequenti,
 Præcipitique cadunt lapsu: sternuntur eodem
 Matres, atque Viri casu, iuuenumque, senumque
 Corpora: non summis vis parcit acerba, nec imis:
 Stat fremitus, qualem dant rauca tonitrua cælo
 Cum reboant, passimque atræ formidinis ora
 Terribili occurrunt visu: consurgit in auras
 Pulueris exciti vortex, perque æthera apertum
 Voluitur, & noctem caligine fundit opaca.

Quis cladem illius, quis funera dira procellæ
 Explicet & varium leti genus? ille cadentis
 Immani perit infelix sub pondere tecti:
 Hunc pluuij perdunt lapides: hic concaua subter
 Interualla recedentis, cameraeque ruinæ
 Saxorum ingentem frustra molitus aceruum

Lenta

Lentā animā, ante obitū tumulatū, morte relinquit.
Non duro constant si pectora nostra metallo,
Centenisque sonent totidem ora, & guttura linguis
Omnia multiplicis liceat discrimina fati,
Atque omnis aditus mortis numerare, viasque.
Nec melior turbæ fortuna superstitis, à qua
Fatale abstinuit parcarum iniuria ferrum.
Insperata salus gravis his, inuisa que lux est:
Vrbem horrent, tædet patriæ lacrimabile bustum
Vsurpare oculis: fugiunt in aperta, ruuntque
Consilij, rerumque inopes: pars iusta perosi
Tecta sub angustis agitare mapalibus æuum
Instituunt, pars æratas conscendere puppes,
Neptunumque sequi, quatiat sua viscera tellus
Nunc licet, & moto diuerberet aera dorso:
Nil nostra: hinc tutis salientes cernere campos
Continget, refluosque amnes, montesque caducos.
Linquere pollutas alijs tot cædibus oras,
Atque alio patriam sibi quærere sole calentem,
Diuerfasque sequi certa est sententia terras.
Quos inter pietate, & Virginitatis honore
Chara Deo manus ante alias, acceptaque cælo
Horrescunt sponsæ superum sua templa puellæ,
Euerfasque aras, & inexorata relinquunt
Numina: Stat vitam tumido committere ponto,
Et petere incertas alieno in littore sedes.
Quò ruitis miseræ ciues, tuque optime casti
Agminis Antistes ductor quò tendis, & vnde
De-